

*“Що більше читатимеш рядки
забуті, то більше зможеш
мудрощів здобути.”*

Вільям Шекспір

Адам Сміт 1723-1790

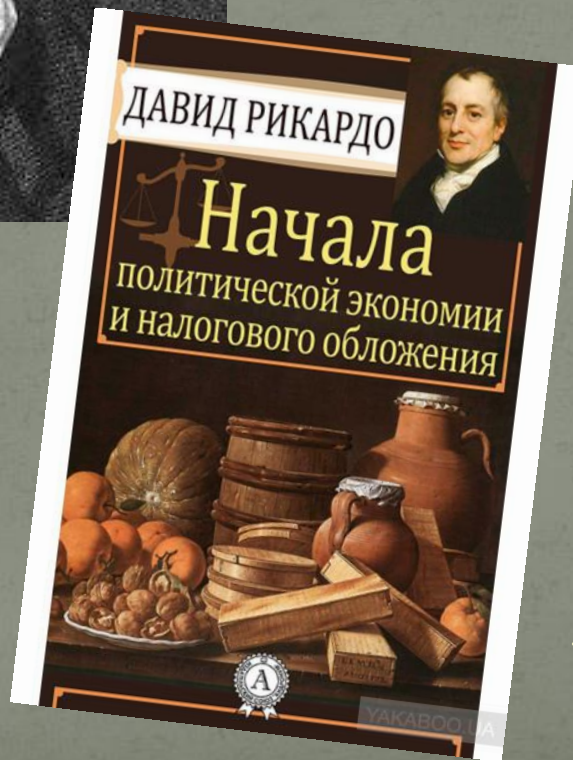
Шотландський економіст і філософ-етик. Засновник сучасної політичної економії.

Надзвичайної популярності Сміту принесла праця «Дослідження про природу і причини багатства народів» що вийшла друком 1776 року. В ній Сміт відкрив економіку як науку, сформулювавши доктрину вільного підприємництва, виклав інтелектуальну систему, що пояснила роботу ринку і дотепер є основою економічного укладу. 2005 року «Дослідження про природу і причини багатства народів» було включено в список 100 найкращих шотландських книг.

«Жодне суспільство не може квітнути та бути щасливим, якщо більшість людей є бідними».

Девід Рікардо 1772-1823

Англійський економіст, класик політичної економії, послідовник і водночас опонент Адама Сміта. У його працях вперше обкреслений предмет політичної економії яка набула рис науки як системи знань. У своїй головній праці "Витоки політичної економії й податкового обкладання" (1817) довів, що вартість товарів, єдиним джерелом якої є праця робітника, лежить в основі доходів різних класів суспільства - заробітної плати, прибутку, ренти. Рікардо висловив ідеї, що ввійшли до золотого фонду таких галузей економічної науки, як грошовий обіг і кредит, міжнародні економічні відносини, податки.

«Народ, який не має честі, не матиме і хліба.»

Клод Анрі де Рувруа, граф де Сен-Сімон 1760-1825

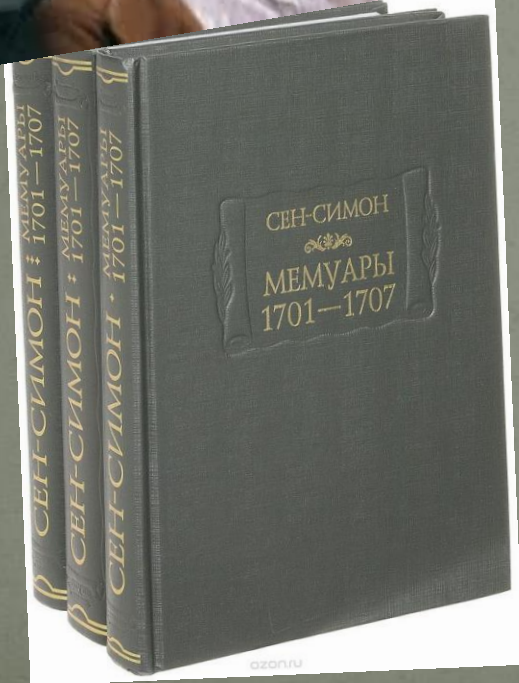

Французький мислитель, соціолог, один із засновників утопічного соціалізму.

Запропоновані Сен-Симоном реформи суспільного життя мали мирний характер, що виключало будь-яке насильство. Стабільності суспільства, на думку Сен-Сімона, повинна сприяти жорстка дисципліна окремих людей та соціальних груп, вся повнота світської влади зосереджується в парламентській Раді промисловців і вчених, яка перетворить країну в єдину централізовано керовану промисловою асоціацією. Держава буде жити відповідно до розумно розробленого плану гармонійного розвитку всіх класів суспільства. В асоціації вони складуть три великі класи: хлібороби, фабриканти і торговці.

Праці: «Погляд на власність і законодавство», «Про теорії суспільної організації», «Про промислову систему», «Катехізіс промисловців»

«Нації як індивіди, можуть жити крадіжкою, або виробництвом.»

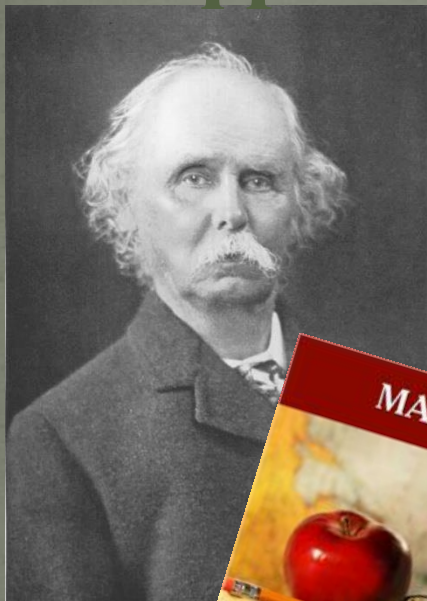
Франсуа Кене 1694-1774

Французький економіст, засновник школи фізіократів, основні ідеї якої виклав у праці «Економічна таблиця» (1758), йому належить народження терміну суспільствознавчих наук «економічний аналіз». Ф.Кене перший у економічній теорії досить глибоко обґрунтував положення про капітал, у необхідність переходу до фермерського господарства як основи вільного (ринкового) механізму господарювання на принципах повної свободи ціноутворення в країні та вивезення за кордон сільськогосподарської продукції, «абсолютна свобода торгівлі» як умова її розширення, усунення монополії та скорочення торговельних витрат.

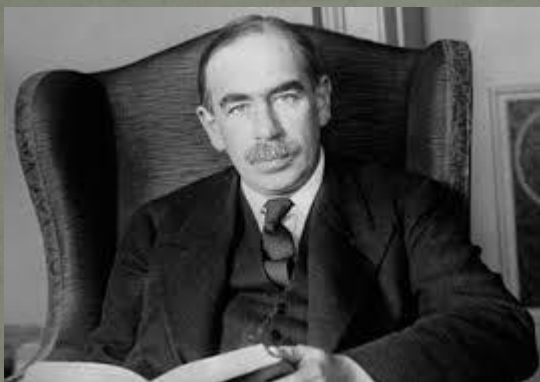
Альфред Маршалл 1842-1924

Англійський економіст, засновник Кембриджської школи. Свій знаменитий курс «Економікс» Маршал вперше читав ще у 1885 році. Універсальні висновки зроблені ним у вікторіанську добу використовуються в сучасних умовах як для моделювання глобальних процесів так і для індивідуальної стратегії розвитку. Його теорії мають практичне значення, бо ґрунтуються на принципах розподілу ресурсів - ринкова цінність товару визначається рівновагою граничної корисності товару і граничних витрат на його виробництво. «Хрест Маршала» й дотепер можна знайти у всіх підручниках з економіки.

“Багатство складається з бажаних речей; тобто речей що прямо або побічно задовольняють потреби, але не всі бажані речі можна вважати багатством”.

Джон Мейнард Кейнс 1883- 1946

Англійський барон, один з найвпливовіших економістів 20-го століття, чії ідеї ґрунтовно змінили теорію і практику багатьох урядів в економічній політиці. Вважається фундатором сучасної макроекономіки. Кейнс виступив з революційними ідеями в економічному мисленні кидаючи виклик неокласичній економіці. Виступав за використання фіскальної та монетарної політики для пом'якшення несприятливих наслідків економічних рецесій та депресій. Вивчав інвестиційну діяльність та прогнозування інвестиційного клімату. У своїй основній праці «Загальна теорія зайнятості, відсотків і грошей» дослідив теорію рівноваги що до ринкової економіки.

«Вивчення історії переконань є необхідний крок до емансипації розуму».

« Ідеї економістів і політичних філософів, як правильні, так і помилкові, сильніші, ніж заведено вважати. Без сумнівів, мало що інше править світом. Практичні люди, що вважають себе невідвладними будь-якому інтелектуальному впливу, зазвичай є рабами якого-небудь уже покійного економіста.»

Вільфредо Парето 1848-1923

Італійський економіст і соціолог, зробив важливий внесок в економіку, соціологію і моральну філософію. Один з фундаторів теорії еліт. Допоміг розвитку галузі мікроекономіки і ввів поняття ефективності Парето. Також розробив теорії, названі згодом його ім'ям: статистичний розподіл Парето і оптимум Парето, широко використовувані в економічній теорії та інших наукових дисциплінах.

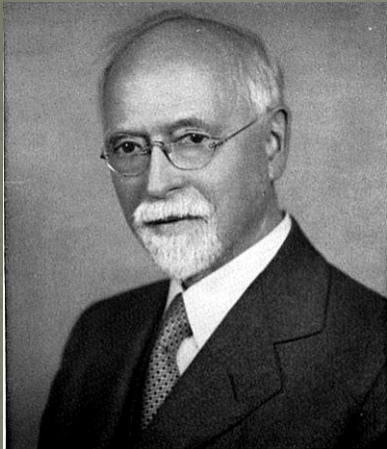
У своїх роботах Парето скептично ставився до демократичних режимів, називаючи їх «демагогічною плутократією», вважаючи, що в політичному житті є

універсальний закон, при якому еліта завжди обманює маси. Успішний розвиток суспільства можливий лише при своєчасному оновленні еліт.

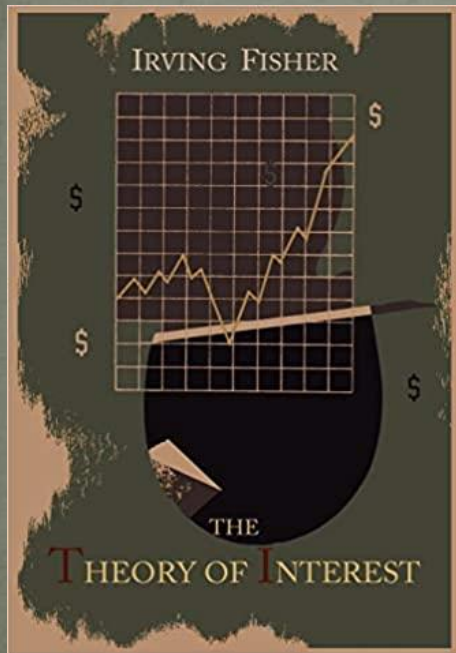

“Історія-це цвинтар аристократій”.

Ірвінг Фішер 1867-1947

Американський вчений- одним із видатних економістів неокласичного напрямку. Один із перших науковців, який розробив кількісну теорію грошей . Ірвінг Фішер здобув популярність завдяки роботам з економіко-математичного аналізу, теорії грошового обігу і кредиту, теорії індексів. У своїх працях він також розвивав такі дослідницькі напрямки: теорію споживчої поведінки, капіталу і відсотка та зробив чималий внесок у галузі економічної статистики, не просто як зручний інструмент, але як складову частину економічного аналізу . . Найважливіша заслуга Фішера полягає в тому, що він привернув увагу громадської думки до загострення проблем ціни і інфляції. Його трактування капіталу і відсотка поклала основу для розробок і досліджень великого числа його послідовників. Він по праву називається одним з основоположників неокласичної кількісної теорії грошей.

«Інфляція – майже те саме, що легальне фальшивомонетництво.»

Карл Менгер 1840-1921

Австрійський економіст, один з основоположників маржиналізму і неокласичної економічної теорії, відомий внеском у теорію ціноутворення, засновник австрійської школи економіки. Будучи журналістом з економіки, Менгер спостерігав принципову відмінність між факторами ціноутворення в класичній економічній теорії та факторами, які вважались вирішальними у ціноутворенні основними учасниками ринку. Він кропітко працював над створенням наукової системи, яка радикально змінить економічну теорію. Його зусилля дали результат в 1871 році з публікацією «Основи політичної економії»..

“Такі предмети, яким приписується характер благ тільки завдяки уявним їх властивостям або завдяки уявним потребам людей, можна назвати уявними благами.”

“Корисність - це придатність предмету служити задоволенню людських потреб і тому (саме як пізнана корисність) є загальною умовою характеру благ.»

КАРЛ МЕНГЕР
ОСНОВАНИЯ
ПОЛИТИЧЕСКОЙ
ЭКОНОМИИ